

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Twée verschillende stromen

Op de laatste bladzijden van de Bijbel vinden we het resultaat van het werk van de Heilige Geest: de Bruid van Christus. [1] We zien daar ook het resultaat van het vervalsingswerk van satan: de kerk van de hoer. [2]

2 Johannes zegt (vrij naar Openb. 21:2, 10-11): *“Ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, versierd als een bruid, neerdalend van God. Zij was vol van de heerlijkheid van God en schitterde als een kostbare edelsteen, kristalhelder als jaspis”*

Voordat Johannes het visioen van de Bruid van Christus zag, kreeg hij een ander visioen, dat van de hoer, de geestelijke echtbreekster, die beweerde God lief te hebben maar die in feite deze wereld liefhad (zie Jak. 4:4). Dit is pseudochristendom, met een schijn van godsdienstigheid (de leer kan juist zijn) maar zonder kracht (geen goddelijk leven) (zie 2 Tim. 3:5).

Johannes zegt: *“Ik zag een vrouw, het grote Babylon, de moeder van de hoeren en een stem zei: Babylon de grote stad is gevallen. Zie de rook van haar brand; haar rook steeg omhoog voor altijd en eeuwig”* (zie Openb. 17:3, 5; 18:2, 9; 19:3).

Het contrast is opvallend. Waar de Bruid uit het vuur tevoorschijn komt “stralend als een kostbare edelsteen”, zien we de hoer geheel tot as vergaan, terwijl haar rook opstijgt naar de hemel, want ze was gemaakt van vergankelijk materiaal.

Jeruzalem de Bruid [3], en Babylon de hoer staan voor twee systemen: het ene van God, het andere

“aards, natuurlijk, dat wil zeggen: ongeestelijk, duivels” (zie Jak. 3:15).

Laten we eerst eens kijken naar Babylon. De stad is voortgekomen uit de torenbouw van Babel, een bouw overeenkomstig een menselijke plan, in menselijke kracht en tot eer van de mens. *“En zij zeiden een ieder tot zijn naaste (= van de mens): Kom aan, laat ons een stad bouwen (= door de mens) laat ons een naam vestigen (= voor de mens)”* (zie Gen. 11:3-4).

3

Op een dag, jaren later, zag koning Nebukadnezar uit over Babylon, de hoofdstad van zijn grote wereldrijk die hij gebouwd had, en hij sprak in dezelfde geest: *“Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb (= van de mens) ... door de sterkte van mijn macht (= door de mens) ... ter ere van mijn heerlijkheid (= voor de mens)”* (zie Dan. 4:30).

De toren van Babel eindigde in een oordeel. Nebukadnezars' trots bezorgde hem ook het onmiddellijke oordeel van God (zie Dan. 4:31-33). Het definitieve einde van al wat door menselijke wijsheid en menselijke kracht tot glorie van die mens is voortgebracht, zal eveneens door God worden geoordeeld. Wat in de kracht van de natuurlijke, ongeestelijke mens is gedaan, zal vergaan, ook al wordt het christelijk werk genoemd.

“De brede muren van Babylon zullen met de grond gelijk worden gemaakt en haar hoge poorten worden verbrand; DE BOUWERS ('christelijke wer-

kers'?) *uit vele landen hebben tevergeefs gewerkt – hun werk zal door vuur vergaan*” (Jer. 51:58, vrij vertaald). Jeruzalem anderzijds is de Stad van God (zie Hebr. 12:22).

4 In het Oude Testament was hier de tempel van God. Jeruzalem, Gods woonplaats, had haar oorsprong in de tabernakel [4] die door Mozes was gebouwd (zie Exod. 25:8). De tabernakel was nauwkeurig volgens Gods plan gebouwd: “...naar alles wat de Heere had bevolen” (zie Exod. 40:16) – **van God**. Hij was gebouwd door mannen bekleed met de macht van God: “Bezáleël... Ik heb hem vervuld met de Geest Gods ...” (zie Exod. 31:1-5) – **door God**. Hij was gebouwd tot verheerlijking van God: “De heerlijkheid des HEEREN vervulde de tabernakel” (zie Exod. 40:34) – **tot God**. Slechts dát zal eeuwig bestaan wat zijn oorsprong vindt in God en is gedaan door goddelijke kracht voor de glorie van God. Dat doorstaat het vuur, stralend als edelgesteente, doordat het gebouwd is op goud, zilver en juwelen.

Als we de eerste en de laatste bladzijden van de Bijbel vergelijken, zien we dat de twee bomen (de boom des levens en de boom van kennis van goed en kwaad) twee systemen hebben voortgebracht met betrekking tot de eindtijd: Jeruzalem en Babylon.

Dat wat werkelijk geboren is uit de Geest (van God, door God en tot God) blijft voor eeuwig; terwijl wat is voortgebracht uit het vlees (van de

mens, door de mens en voor de mens) vergaat. Wij leven nu in de tijd tussen Genesis en Openbaring. En of we het beseffen of niet, we worden door één van deze twee stelsels meegenomen: het ene streeft ernaar om God te eren en te verhogen, het andere om de mens te eren en te verhogen. Het ene volgt Christus, het andere Adam. Het ene leeft door de Geest, het andere in het vlees en in de ziel.

5 Zowel Jezus als Adam hoorden de stem van God. Het verschil zat in het feit dat de één gehoorzaamde, en de ander niet. Zo ook, zei Jezus, zou het zijn met degenen die Zijn stem horen: de één gehoorzaamt en bouwt op de rots, voor eeuwig onwrikbaar, de ander hoort wel maar luistert niet en bouwt dus op zand en zal uiteindelijk verloren gaan (zie Matth. 7:24-27).

De twee huizen waarover Jezus hier sprak staan voor Jeruzalem en Babylon.

Bron: Zac Poonen

Uit hoofdstuk 9 van "Wandelen zoals Hij"

Vertaling: Michel de Ruijter

NOOT A. Klein:

Zie eventueel onze studies:

[1] [“Er komt spoedig een Goddelijke Bruiloft hier op aarde”](#)

[2] [“De valse staatskerk van de laatste dagen – De grote hoer van Openbaring 17”](#)

6 [3] [“Het nieuwe Jeruzalem, de Bruid van het Lam van God, het Lichaam van Christus”](#)

[4] Onze Tabernakelstudies:

- [“De Tabernakel van Israël](#) (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe)”
- [“Christus in de Tabernakel](#) (uitgebreide uitleg over de diep-geestelijk betekenis van de verschillende Tabernakel-objecten)”
- [Tabernakelschema](#) (een korte samenvatting – met plaatjes – van **het Goddelijke patroon van de geestelijke ontwikkelingen van een christen**, n.a.v. de verschillende Tabernakel-objecten).